

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
The Development of Learning Achievement on Thai Word Formation
Using CIPPA Model Learning Management with KAHOOT Application
for Matthayomsuksa 1 students

¹สิทธิรัตน์ เขียวทิพย์, สถาพร ปุ่มเป้า

¹Sitthirat Khiaohip, Sathaporn Poompao

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

¹Corresponding Author's Email: sahapapkh@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปาร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT กับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนกำแพงดินพิทยาคม อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร จำนวน 31 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย โดยใช้การสุ่มหน่วยห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้วิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 1 ฉบับ 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าเฉลี่ย (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การสร้างคำในภาษาไทย; โมเดลชิปปา; แอปพลิเคชัน KAHOOT

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare learning achievement on Thai word formation of Mathayomsuksa 1 students before and after learning through CIPPA Model integrated with KAHOOT application 2) to compare learning achievement on Thai word formation of Mathayomsuksa 1 students after learning through CIPPA Model integrated with KAHOOT application with the 80 percent criterion and 3) to study students' satisfaction towards learning Thai word formation through CIPPA Model integrated with KAHOOT application. The sample group consisted of 31 Mathayomsuksa 1/1 students in the first semester of the academic year 2024 at Kamphaengdin Pittayakhom School, Sam Ngam District, Phichit Province, selected through simple random sampling using classroom unit sampling. The research instruments were: 1) 4 lesson plans, 2) a 30-item multiple-choice achievement test, and 3) a 15-item satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis were mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), and t-test.

The results were as follows: 1) The post-test learning achievement scores on Thai Word Formation of Mathayom 1 students were significantly higher than the pre-test scores at the .05 level. 2) The post-test learning achievement scores on Thai Word Formation of Mathayom 1 students were significantly higher than the 80 percent criterion at the .05 level. 3) The satisfaction of Mathayom 1 students towards learning Thai Word Formation using CIPPA Model with KAHOOT application was at the highest level.

Keywords: Thai Word Formation; CIPPA Model; KAHOOT Application

บทนำ

กระบวนการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมต่าง ๆ เน้นการลงมือปฏิบัติ ค้นคว้าความรู้ได้ด้วยตนเอง ด้วยวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกับผู้อื่น (Vicharn Panich, 2012) สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดให้ผู้เรียนทุกคนมีศักยภาพในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ผ่านกระบวนการจัดการศึกษาที่ได้รับการออกแบบให้มีความสอดคล้องกับธรรมชาติและศักยภาพของผู้เรียน ด้วยการจัดเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับความน่าสนใจและความถนัดของผู้เรียน ส่งเสริมกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และการปลูกฝังคุณธรรมและค่านิยมที่พึงาม (National Education Act, B.E. 2546, 2003) ฉะนั้นการจัดการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน จึงมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 เพื่อสามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข

นอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 ได้กำหนดแนวทางสำคัญเพื่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาศักยภาพมนุษย์และการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับ ช่วงวัยเรียน และวัยรุ่นได้รับการเน้นย้ำให้เป็นช่วงเวลาสำคัญสำหรับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และทักษะที่จำเป็นต่อศตวรรษที่ 21 เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความยืดหยุ่นทางความคิด รวมถึงทักษะด้านภาษา และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (Secretariat of the National Strategy Committee, 2018) การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21นอกจากผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ และครูผู้สอนสามารถสร้างสรรค์สื่อเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างรอบด้าน

เช่นเดียวกันกับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพ การพัฒนาทักษะทางด้านภาษาไทยอย่างถูกต้อง จึงเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องมี ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะการใช้ภาษาไทย โดยกำหนดไว้ในสาระที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 ว่า “เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ” (Ministry of Education, 2008) การเรียนรู้ภาษาไทยจึงมีความสำคัญ เพราะเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าภาษาไทยจะเป็นทักษะที่มีความสำคัญสำหรับผู้เรียนทุกคน แต่ในปัจจุบันก็ยังพบกับสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทย โดยเฉพาะปัญหาการใช้ภาษาไทย เนื่องจากการได้รับการฝึกฝนพื้นฐานเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง นอกจากทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำลง หากผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาดังกล่าว จะส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวัน และการเรียนในวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การเข้าใจเรื่องชนิดของคำ จะช่วยให้นักเรียนแยกคำและการสร้างคำได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าว อาจเกิดจากความซ้ำซ้อนของเนื้อหาภาษาไทย ความบกพร่องในพื้นฐานความรู้ของนักเรียน และวิธีการสอนที่ยังไม่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เพียงพอ (Prapatsorn Aatsuek et al., 2020) ผู้เรียนขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ วิธีการสร้างคำ และสับสนระหว่างคำประสมและคำซ้อน จึงไม่สามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง (Chanatda Sengseng, 2020) การเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนด้วยวิธีการอย่างถูกต้อง แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และนักวิชาการการศึกษา ได้สร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการใช้ภาษาไทย และพยายามหาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ แต่ปรากฏว่า ผลการเรียนการสอนหลักการใช้ภาษาไทยที่ผ่านมา ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ จากข้อมูลคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) รายวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกำแพงดินพิทยาคม ประจำปีการศึกษา 2564-2566 (3 ปีซ้อนหลัง) พบว่า ปีการศึกษา 2564 มีผลคะแนนเฉลี่ย 36.75 คะแนน ปีการศึกษา 2565 มีผลคะแนนเฉลี่ย 40.74 คะแนน และปีการศึกษา 2566 มีผลคะแนนเฉลี่ย 38.58 คะแนน (Kamphaengdin Phitthayakhom School, 2023) แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีผลคะแนนอยู่ในระดับต่ำกว่าประเทศ จากการให้ข้อมูลของ รสสุคนธ์ คุ่มประยูร และเบญจรัตน์ อัมใจ (Interview, 2024) ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย โรงเรียนกำแพงดินพิทยาคม อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร พบว่า “ผู้เรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาในการเข้าใจความหมายของคำ วิธีการสร้างคำ การแยกคำ และมักสับสนระหว่างคำประสมกับคำซ้อน เช่น คำว่า ทรัพย์สิน ผู้เรียนคิดว่าเป็นคำประสม แต่ที่ถูกต้องคือเป็นคำซ้อน

เพราะมีหลักการสร้างคำที่คล้ายกัน เป็นต้น และสาเหตุอีกประการคือเวลาเรียนที่มีอยู่จำกัด เนื่องจากผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกัน บางคนเรียนรู้ได้ช้า บางคนเรียนรู้ได้เร็ว และพฤติกรรมขาดนิสัยรักการอ่าน ขาดความสนใจใฝ่รู้ มีสมาธิสั้น ขาดความรับผิดชอบ และไม่ชอบทำงานเมื่อได้รับมอบหมาย แต่ชอบทำกิจกรรมให้เสร็จสิ้นภายในคาบเรียน”

นอกจากนี้ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนประสบปัญหา กล่าวคือการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน ดังที่ (Nittawan Phomai, 2024) ได้กล่าวว่า ปัญหาส่วนหนึ่งมาจากตัวผู้สอนเอง ซึ่งส่วนใหญ่ยังเน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง เน้นการถ่ายทอดความรู้ และเนื้อหาโดยตรง ส่งผลให้นักเรียนขาดปฏิสัมพันธ์กับครูผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่น้อยลง ซึ่งไม่เหมาะสมกับการฝึกฝนทักษะการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทย สอดคล้องกับ (Attapong Phiwlueang et al., 2020) ได้กล่าวถึงสภาพปัญหาของผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนหลักภาษาไทย ด้านกลวิธีการจัดการเรียนรู้ คือ ผู้สอนขาดกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเน้นการสอนบรรยายหน้าชั้นเรียน อธิบายเนื้อหาตามหนังสือเรียน จึงทำให้การเรียนการสอนน่าเบื่อ ผู้เรียนไม่สนใจเรียน ไม่กระตือรือร้น เพราะการสอนทำให้ไม่ตื่นเต้น ดังนั้น จึงควรได้รับการแก้ไขปัญหานั้นที่เหมาะสม

จากสภาพปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับการสร้างคำในภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เข้าใจเนื้อหา และกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดีขึ้น จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมสามารถประยุกต์ใช้ในการเรียนหลักภาษาไทย พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) ดังที่ (Tissana Kaemmani, 2024) ได้กล่าวว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เน้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสภาพแวดล้อมและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนโดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม ประกอบด้วย 7 ขั้นตอนการเรียนรู้ ได้แก่ ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติหรือการแสดงผลงาน และขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปาที่ครูผู้สอนนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังเช่น (Nannaphat Duangkham & Sanchai Chuchee, 2024) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล (CIPPA MODEL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมตตาศึกษา ในพระราชูปถัมภ์ พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดของคำในภาษาไทย หลังการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโมเดล สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีผลความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ (พระมหาศุภ ปรณิธพลกรัง, 2560) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดาวคะนอง ระหว่างวิธีสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) กับวิธีสอนแบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบชิปปากับกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยหลังเรียนคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปาช่วยพัฒนาการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนได้

เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ยุคบริบทสังคมดิจิทัล จากการศึกษาสื่อเทคโนโลยีในปัจจุบันที่มีความน่าสนใจที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น พบว่า KAHOOT เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้งานได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว โดยผู้เรียนสามารถใช้โทรศัพท์มือถือในการตอบ มีปฏิสัมพันธ์กับเกมคำถามบนจอหน้าชั้นเรียน หรือบนจอส่วนบุคคล KAHOOT ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนสนใจการเรียน มีส่วนร่วมในชั้นเรียน มีความสนุกสนาน และเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ครูสามารถตรวจสอบ และวิเคราะห์คำตอบ หรือความคิดเห็นของผู้เรียน ทำให้ผู้สอนทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อนของผู้เรียนในชั้นเรียนได้ (Danuphon Suebsamran & Sattawat Srinukroh, 2024) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปาอีกด้วย

ด้วยเหตุผลที่นำเสนอข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา (CIPPA MODEL) และ การใช้ KAHOOT ช่วยให้การจัดการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาไทยมีความน่าสนใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปาร่วมกับ แอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกำแพงดินพิทยาคม อำเภอสามง่าม จังหวัด พิจิตร เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนกำแพงดินพิทยาคม อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 59 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนกำแพงดินพิทยาคม อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร จำนวน 31 คน ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย โดยใช้การสุ่มหน่วยห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามเกณฑ์ของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.14) แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย

1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 คำมูล	จำนวน 2 ชั่วโมง
2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 คำประสม	จำนวน 2 ชั่วโมง
3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 คำซ้อน	จำนวน 2 ชั่วโมง
4) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 คำซ้ำ	จำนวน 2 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผ่านตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.60-1.00 และนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและผ่านการเรียนเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทยมาแล้ว จำนวน 35 คน เพื่อนำไปวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ หาความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (KR – 20) ของคูเดอร์ ริชาร์ด สัน โดยข้อสอบทั้งฉบับที่ผ่านเกณฑ์พบว่า มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.20–0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.88

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT จำนวน 1 ฉบับ 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ 5 ข้อ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ 5 ข้อ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ 5 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) โดยคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาร์ค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.38

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปาร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 8 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง

3. ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง

4. ทำการสอบถามความพึงพอใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT จำนวน 1 ฉบับ 15 ข้อ โดยใช้เวลา 30 นาที

5. ตรวจสอบให้คะแนนการทำกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียนและการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยนำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t-test Dependent

2. วิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยนำคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t-test) แบบการทดสอบค่าของประชากรกลุ่มเดียว (One sample t-test)

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลความหมายเป็นรายชื่อตามระดับความพึงพอใจกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน และหลังเรียน

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียน และหลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S. D. _D	t	Sig.
ก่อนเรียน	31	30	12.65	2.274	12.16	2.451	27.62*	0.000
หลังเรียน	31	30	24.81	1.447				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.65 คะแนน และ 24.81 คะแนน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80

คะแนน	n	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์ร้อยละ 80	$\bar{X}$	S.D.	% of Mean	t	Sig.
หลังเรียน	31	30	24.00	24.81	1.447	82.69	3.10*	0.0000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 เทียบเท่ากับ 24.00 คะแนน ผลการทดสอบ พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการจัดการเรียนรู้			
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.84	0.37	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นความสนใจในการเรียน	4.55	0.50	มากที่สุด

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.61	0.49	มากที่สุด
4. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น	4.68	0.47	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเต็มที่	4.68	0.47	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.67	0.46	มากที่สุด
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้			
6. กิจกรรมการเรียนรู้มีความแปลกใหม่น่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนมีความสุข	4.35	0.74	มาก
7. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนรู้	4.61	0.49	มากที่สุด
8. ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้อย่างอิสระเสรี	4.58	0.49	มากที่สุด
9. บรรยากาศในชั้นเรียนไม่ตึงเครียด ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุข	4.52	0.50	มากที่สุด
10. ครูผู้สอนให้คำแนะนำและความช่วยเหลือผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง	4.65	0.48	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.54	0.54	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
11. ผู้เรียนได้รับความรู้และเข้าใจเรื่องการสร้างคำในภาษาไทยมากขึ้น	4.71	0.45	มากที่สุด
12. ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะทางด้านภาษาได้ดีขึ้น	4.58	0.49	มากที่สุด
13. ผู้เรียนได้รับทักษะการใช้เทคโนโลยี	4.61	0.49	มากที่สุด
14. ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.61	0.49	มากที่สุด
15. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยมากขึ้น	4.71	0.45	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยรายด้าน	4.65	0.48	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด	4.13	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.13, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.67, S.D. = 0.46) ด้านที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจรองลงมา คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X}$ = 4.65, S.D. = 0.48) และด้านที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = 0.54)

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานของงานวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิด ทฤษฎี หลักการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ซึ่งมีลำดับขั้นตอน คือ 1) ขั้นทบทวนความรู้เดิม 2) ขั้นการแสวงหาความรู้ใหม่ 3) ขั้นการศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม 4) ขั้นการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม 5) ขั้นการสรุปและจัดระเบียบความรู้ 6) ขั้นการปฏิบัติ 7) ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ ดังที่ (Chaiwat Suttirat, 2018) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนแบบ CIPPA MODEL เป็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างกัน ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการควบคู่ไปกับการปฏิบัติ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนอกจากการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปาแล้ว การนำแอปพลิเคชัน KAHOOT เข้ามาช่วยในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังที่ (Kerk Saksuphap, 2018) ได้อธิบายว่า แอปพลิเคชัน KAHOOT เป็นทางเลือกอีกวิธีหนึ่งที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เพิ่มความสนุกสนานในห้องเรียน ดึงดูดความสนใจให้กับผู้เรียนทุกคนมีการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Kaewnapa Thongthet & Saen Somnuek, 2023) ที่ได้ศึกษาการใช้วิธีสอนแบบชิปปาที่มีผลต่อความฉลาดรู้การอ่านและทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ผลการศึกษา พบว่า ความฉลาดรู้การอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบชิปปาโดยใช้เครื่องมือ ได้แก่ แผนจัดการเรียนรู้เรื่อง ความฉลาดรู้การอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้วิธีสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 แผน 20 ชั่วโมง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นอกจากนี้ (Phongphaka Detnonsang, 2019) ได้ศึกษาการพัฒนาความฉลาดด้านการเขียนสื่อสาร

ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ประกอบแบบฝึก พบว่า ความสามารถในการเขียนสื่อสารภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ประกอบแบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80 คิดเป็นร้อยละ 83.56 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ โมเดลซิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า คะแนนการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 24.32 คิดเป็นร้อยละ 81.08 และเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 กับคะแนนการทดสอบ หลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า คะแนนการ ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT โดยผ่านกระบวนการพัฒนาอย่างเป็นระบบและได้รับการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้มีความสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการออกแบบ กิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างประสบการณ์ การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการทำงานกลุ่ม มีใบงานและกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาความเข้าใจ ในเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 สอดคล้อง กับงานวิจัยของ (Yanakawee Chinwong & Suphanan Sittthiloet, 2021) ได้ศึกษาการออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา โดยใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย เรื่อง โคลงโลกนิติ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา เรื่อง โคลงโลกนิติ มีประสิทธิภาพ 87.75/84.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลการทดสอบทักษะการคิดวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย เรื่อง โคลงโลก นิติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 86.04 จากการศึกษาและทบทวนงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่เหมาะสม จึงเลือกใช้เกณฑ์ดังกล่าวเป็นเกณฑ์ใน การประเมินประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียน เรื่อง การสร้างคำใน ภาษาไทย การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สูงขึ้น เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เป็น ระบบและมีขั้นตอนชัดเจน เปิดโอกาสให้ได้คิดวิเคราะห์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ทำให้เข้าใจวิธีการสร้างคำภาษาไทยได้ดีขึ้น ส่วนด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ผู้เรียนมีความสนุกสนาน และกระตุ้นการมีส่วนร่วม ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกกับการเรียน ไม่เครียด และกล้าแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและการใช้เทคโนโลยี และสามารถนำความรู้ไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังที่ (Somnuek Phattiyathanee, 2022) ได้อธิบายว่า ความพึงพอใจเป็น ความรู้สึกชอบ พอใจ หรือเจตคติที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน หรือทำกิจกรรม หรือการจัดการเรียนรู้ ความ พึงพอใจทำให้ผู้เรียนเกิดความสุข เป็นผลดีต่อการเรียนรู้” ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Weerawit Boonsong et al., 2023) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เกม KAHOOT เรื่อง ประวัติและ

ผลงานของบุคคลสำคัญในการสร้างสรรค์ชาติไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนโดยใช้เกม KAHOOT เรื่อง ประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญในการสร้างสรรค์ชาติไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และนอกจากนี้ (Dhammakeerti Buabmee, 2022) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA MODEL) ร่วมกับเทคนิคเกมมิฟิเคชัน (Gamification) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปาร่วมกับเทคนิคเกมมิฟิเคชัน อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นอกจากจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแล้วยังส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT อยู่ในระดับมากที่สุดอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาข้อมูลและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT โดยละเอียด และก่อนนำมาใช้ควรชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT ก่อนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT ครูผู้สอนควรมีการเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยี ตรวจสอบความพร้อมของระบบอินเทอร์เน็ต อุปกรณ์สมาร์ตโฟนของผู้เรียนให้พร้อมใช้งาน เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT มาทดลองใช้กับผู้เรียนระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย

2.2 ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ร่วมกับแอปพลิเคชัน KAHOOT ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาไทย เช่น ชนิดและหน้าที่ของคำ ภาษาพูด ภาษาเขียน สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต เป็นต้น

บรรณานุกรม

- Aatsuek, A., Kiatcharunphan, B., & Sirivattanathakul, N. (2020). The situation of Thai language teaching management: Guidelines for problem solving. *Journal of Education, MCU*, 8(2), 195–211.
- Boonsong, W., Bucha, J., & Sihawong, A. (2023). Developing learning achievement using KAHOOT games on biographies of notable Thai figures for Mathayom Suksa 2 students

- at Demonstration School, Thepsatri Rajabhat University. *Journal of Corporate Administration and Local Innovation*, 9(7), 764–778.
- Buabmee, D. (2022). Development of learning achievement in Thai language on word formation using CIPPA teaching model with gamification techniques for Mathayom Suksa 6 students (Master's thesis, Naresuan University).
- Chindawong, Y., & Sitthiloet, S. (2021). Designing learning activities using CIPPA model and analytical thinking skills in Thai literature: “Khleng Lokaniti” for Mathayom Suksa 1 students. *Journal of Humanities and Social Sciences*, Ratchaphruek University, 7(1), 183–198.
- Chuchee, S., & Duangkham, N. (2024). A comparative study of Thai learning achievement on parts of speech using the CIPPA model among Mathayom Suksa 1 students at Metta Suksa School. *Santayaphiwat Wat Nongkok Journal*, 2(6), 26–37.
- Detnonsang, P. (2019). Development of Thai writing communication skills of Prathom Suksa 5 students using CIPPA learning method and exercise booklets (Master's thesis, Mahasarakham Rajabhat University).
- Kaemmani, T. (2024). *The art of teaching: Knowledge for effective learning process* (23rd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Kaewnapa, T., & Somnuek, S. (2023). The effect of using the CIPPA teaching method on reading literacy and teamwork skills of Mathayom Suksa 1 students in opportunity expansion schools under Ang Thong Primary Education Area Office. *Journal of Educational Innovation and Research*, 7(1), 294–309.
- Kammani, K. (2018). Using Kahoot to create questions in science classes. *Journal of Education*, Burapha University, 29(2), 1–11.
- Ministry of Education. (2003). *National Education Act, B.E. 2542 and Amendment No. 2 B.E. 2545*. Bangkok: Transport and Parcel Organization Printing Office.
- Ministry of Education. (2008). *Indicators and core content of Thai language learning strand according to the Basic Education Core Curriculum B.E. 2551*. Bangkok: Cooperative League of Thailand Press.
- National Strategy Committee Secretariat. (2018). *National Strategy 2018–2037*. Bangkok: Office of the National Economic and Social Development Board.
- Nittawan, P. (2024). Development of a learning center package on Thai word formation using STAD cooperative learning for Mathayom Suksa 3 students at Kusumanwittayakom School, Sakon Nakhon. *Journal of Academic Research*, 7(4), 389–400.
- Panich, V. (2012). *The learning way for students in the 21st century*. Bangkok: Sodsri–Saritwong Foundation.
- Phattiyathanee, S. (2022). *Educational measurement* (13th ed.). Kalasin: Prasan Printing.

- Phiwluang, D., & Srinukroh, S. (2024). Learning through KAHOOT game on “Our Atmosphere” for Mathayom Suksa 1 students. *Journal of Academic and Research, Northeastern University*, 14(1), 28–41.
- Phomai, N. (2024). Development of Thai word formation learning modules using learning centers for Mathayom Suksa 3 students under Sakon Nakhon Secondary Educational Service Area Office. *Journal of Academic Research*, 7(4), 389–400.
- Phra Mahakacha Praneethpolkrang. (2017). A comparative study of Thai learning achievement on parts of speech of Mathayom Suksa 1 students using CIPPA model and traditional teaching. *Journal of Education, MCU*, 5(2), 99–112.
- Prapatsorn, A., Chulasap Kaewmorakot, S., & Aekawanang, W. (2020). Solving problems of Thai grammar achievement by using Minicourse teaching packages for Mathayom Suksa 5/6 students at Bangkapi School. *Journal of Education, Suan Sunandha*, 4(1), 55–63.
- Sengseng, C. (2020). Development of learning on Thai word formation using skill exercises combined with TAI cooperative learning for Mathayom Suksa 1 students (Master’s thesis, Thaksin University).
- Sitthirat, C. (2018). 80 innovations in learner-centered instruction (8th ed.). Nonthaburi: P-Balance Design & Printing.
- Suebsamran, D., & Srinukroh, S. (2024). Learning management with KAHOOT games on “Our Atmosphere” for Mathayom Suksa 1 students. *Journal of Academic and Research, Northeastern University*, 14(1), 28–41.
- Suttirat, C. (2018). 80 innovations in learner-centered learning (8th ed.). Nonthaburi: P-Balance Design & Printing.
- Tissana, K. (2024). The art of teaching: Knowledge for effective instruction (23rd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Yanakawee, C., & Sitthiloet, S. (2021). Designing Thai learning activities using CIPPA and analytical thinking in “Khleng Lokaniti” for Mathayom Suksa 1. *Journal of Humanities and Social Sciences, Ratchaphruek University*, 7(1), 183–198.